

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ: **M-16** của thi hữu **Trần Quốc Bảo**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

M-16

*Ta với Em Mười Sáu thuở nào
Chúng mình vừa gặp đã yêu nhau
Trong cơn thác loạn trao thân phận
Ôm xiết ghì em giữa chiến hào.*

*Ánh hoả châu soi rục chiến hào
Kề vai áp má chốn binh đao
Tuy không hò hẹn mà sinh tử
Mà chẳng rời tay một phút nào.*

*Đâu quân gian truân nguy hiểm nào
Bằng ngàn lũng thấp vượt đồi cao
Bốn vùng chiến thuật mình khăng khít
Mỏ-Vẹt, Khe-Sanh, đến Hạ-Lào.*

*Kỷ niệm không quên ở Hạ-Lào
Đêm vùng hoả tuyến đẹp trăng sao
Đưa nhau vào trận như vào mộng
Ta tắm em trong suối máu đào.*

*Từng biết bao phen nhuộm máu đào
Tung hoành Bến-Hải tới Cà-Mau
Diệt thù, quyết bảo toàn sông núi
Gối đất nằm sương trần địa đầu.*

*Thép lửa bùng hoa tại tuyến đầu
Ai ngờ một thoáng đã tàn mau
Ta đi cúi mặt lia sông núi
Lê bước chân hoang khắp địa cầu.*

*Duyên cũ không như ý sở cầu
Nửa chừng dang dở bởi vì đâu
Xưa nay Lính và Em Mười Sáu
Tình vẫn mang mang vạn cổ sầu.*

*Quốc phá Gia vong vạn cổ sầu
Nhưng còn sông núi, vẫn còn nhau*

*Chúng mình wom lại hoa đầu súng
Dành lại Quê Hương một thuở nào.*

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của Tác Giả:

quocbao_30@yahoo.com

**Nhà văn Trường Sơn Lê Xuân Nhị giới thiệu bài thơ:
Người Tình “M.16” của Trần Quốc Bảo**

Đời lính tụi mình, cha nào cũng cô đơn cả. Và bởi vì cô đơn, chúng ta trở nên rất đa tình. Đa tình chẳng phải vì mình là con nhà giàu đẹp giai học giỏi, mà vì quá cô đơn mà thôi. Gặp cái gì cũng có thể yêu được...

Yêu từ một đám mây lạc loài bay tít mãi trên cao, đến con suối nhỏ rù rì nằm quyện dưới chân....

Yêu từ bao thuốc lá Basto Xanh Basto đỏ hay gói Capstan, đến cái hộp quẹt Zippo, mà dù nghèo đến đâu, ai cũng phải dành dụm để sắm một cái. Đi hành quân hay đi biệt phái, những đêm nằm không cô quạnh, lấy cái hộp quẹt Zippo ra bật nghe cách cách vài cái thôi cũng thấy vui tai, phần nào thay thế được tiếng nói thầm thì ngọt ngào của người tình hiện đang làm gì đó ở một chỗ rất xa...

Yêu nhiều thứ lắm, nhưng yêu nhất, phải nói là yêu người tình M-16. Dù ăn dù ngủ dù làm gì đi nữa, không thể không có người tình M-16 trong tay...

Tặng quý anh chị em một bài thơ nói về “Người Tình M-16 của Trần Quốc Bảo”. Đã hơn 40 năm rồi không còn gặp mặt nhau mà ông vẫn còn nhớ đến em, làm thơ tặng em, thì quả thật là lính chung tình. Ngày xưa, chắc là ông

phải yêu em lắm. Ai bảo lính đa tình mà không biết chung
tình xin hãy đọc bài thơ này.

Trường Sơn Lê Xuân Nhị